

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Cap. III. Quid circa confessionem Juvenum observandum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](#)

pere sollicitum esse debere de attritione procuranda. Quod si tamen aliquos magis hebetes, aut parum instructos adverteret, securiori via incedere, eosque ad attritionem breviter disponere posset.

Qu. 7. *Qualis penitentia talibus Panitentibus sit imponenda:* Resp. in his imponendis praeclarè acturum Confessarium, si studeat tales imponere, quæ conducant ad bonam consuetudinem talibus adolescentibus ingenerandam. Itaq; si constanter ei confiteantur, pro occasione quæret, an & quid manè aut noctu orare? quid sub Missa? quid ante & post studia soleant? quod si deprehenderit aliquem passim negligere preces Sodalitatis, expediet ei imponere pro pænitentia, ut quotidie eas preces tā matutinas, quam vespertinas per octiduum v.g., aut diutiū, si peccatorum multitudo id exigat, reciter. Alteri, quem Missæ parum religiosè interesse advertit, imponat, ut sub Missa quotidie per certum tempus certas preces recitet; alij, ut Stationes per aliquot dies lucrari in templo nostro conetur, si fieri id commodè possit, uti potest in multis locis. Quod si verò certæ quodam die Indulgentiæ sunt propositæ, poterit eas ipsas preces pro pænitenta imponere, ut hac ratione peccatum quoad culpam & pænam deleatur.

Qu. 8. *An, & qualis adhortatio post peccatorum explicacionem sit facienda?* Resp. ordinariè nullam (saltem longiore) adhibendam videri, nisi fortè graviori alicui vitio, aut consuetudini Pænitens subjaceret, tūm enim breviter illius peccati gravitas aut turpitudo ostendi, aut unum, alterumve motivum aut medium suggeri poterit.

C A P U T III.

Q U I D C I R C A C O N F E S S I O N E M I U V E - N U M O B S E R V A N D U M .

Q. 1. *AN sint de numero, circumstantiisque speciem mutantibus interrogandi?* Resp. ordinariè non videri interrogandos, maximè de circumstantiis, cum prudenter supponi possint illas scire, atque adeò addituri fuisse, si peccatum aliquam annexam haberet; secus se res habet cum numero, quem si in peccatis manifestè mortalibus tam confusè exprimant,

mant, ut Confessarius nihil inde de numero distinctè colligere possit, v.g. si dicant se aliquoties fornicatos esse, se inebriasse &c. cum enim omnino interrogandi sunt, & monendo, ut distinctius numerum explicitent.

Qu. 2. Cum eiusmodi Iuvenes frequenter vitio molitiae sint subiecti, quod remedium sit illis praescribendum pro eiusmodi vitio extirpando? Rz. 1. ab expertis Confessariis non censetur efficacius remedium, quam frequentem confessionem, quam eidem Confessario, uti & Communionem crebam. Resp. 2. præter hoc etiam valde efficax censeri remedium, si monentur, ut certis diebus ad honorem B. Virginis, aut Passionis Christi ab eo vitio abstinere statuant, hocque suum proprium etiam voto facto confirment. Hoc enim remedio S. Bernardus gravissimum peccatorem à pessima consuetudine abduxit. Resp. 3. alio tempore pro paenitentia etiam imponi posse, aut certè per modum consilij suaderi, recitatione quotidiana Officij B. V. de Immaculata Concepcione, auralis similes preces. Resp. 4. nonnunquam expediens fore, ut demonstretur gravitas hujus peccati & periculi ex eo immunitis; certè Toletus ait, esse omnium peccatorum emendatum difficultimum, quia coram semper est & in promptu peccati hujus materia & occasio; tam autem esse universale, ut nulla alia ex causa arbitretur plures ad inferos devolui. Cantipratanus fœcet omnium peccatorum appellat hoc vitium. Joannes Benedicti ait, nullum, qui 33. annos in habitu hujus vitii vivierit, ad frugem redire posse, nisi extraordinariâ DEI gratia præveniatur. Ad majorem terrorem poterit exemplum de illo Juvenc Canonico afferri, qui in juventute à Magistri quodam suo hoc vitium doctus, quondam post cœnam cum Consanguineis sumptum in lectum concessit, paulò post horrendum clamare, & auxilium implorare incipiens, cum confessionem à vocato Decano, & aliis Canonicis excitarentur, terribilibus oculis Decanum atpexit, dixitque: vñ illi, qui seduxit me! ad quid super me divinum adjutorium invocabo? Ecce jam video patulum infernum, præsentes Daemones, & ad rapiendum me avidè inhiantes. Tum clausis oculis faciem avertit, & cum diris clamoribus animam exhalavit.

Qu. 3. Quales paenitentia eiusmodi Iuvenibus sint imponeenda? Resp. si gravioribus peccatis luxuriæ sint obnoxij, præter-

remedia supra assignata, posse illis etiam imponi v. g. jejunium sabbathinum, lectionem quotidianam alicujus libri spiritualis v.g. Nicetæ, aut alterius in simili genere conscripti, que in ex Congregatione petere possunt, examen quotidianum per unam, alteramve hebdomadam &c. si aliis viis, maximè verò negligentia in rebus spiritualibus, aut studiis subjecti sint, utile foret imponi quotidiana Missæ auditionem, recitationem precum Congregationis, studium quotidianum per unam, alteramve horam.

Qu. 4. *An adhortatio aliqua in fine talis confessionis sit adiungenda?* Rz. ex instituto quidem ordinariè non videri instituendam, in ipsa tamen pœnitentiæ impositione, posse nonnunquam insinuari unum, alterumve motivum, quod aptum videatur ad Pœnitentis correctionem procurandam, si v. g. studioſo mollitiei assueto dicat. Mi Domine, quandoquidem novit consuetudinem pollutionis, cui hactenus subjectus fuit, esse non modò DEO summè exosam, sed etiam saluti animæ maximè periculosam, ideo Dominus ad gravissimum hoc malum à se avertendum utatur medio, quod Doctores præceteris esse efficax judicant ad hunc finem, adeoque pro sua salutari pœnitentia post tres, aut quatuor hebdomades iterum confiteatur, & communicet. Sed & deinceps, quod tamen consilij tantum gratiâ dictum volo, sæpius hanc confessionem, & quidem apud stabilem Confessarium repeatat, ego interea etiam pro Domini salute DEUM sedulò deprecabor, atque abundantem gratiam & seriam hujus vitij expugnationem impetrare conabor, quam ipsam ut & Dominus à DEO & B.V. sæpius petat, etiam atque etiam hortor. Alias dicat: Dominus pro sua salutari pœnitentia dicat quotidiè has vel illas preces per sequentes duas, trésve hebdomades ad impenitandam à DEO gratiam, quâ gravissimum mollitiei vitium efficaciter aliquando detestari & fugere possit &c. Aut dicat: Dominus pro sua pœnitentia hoc octiduo audiat Missam quotidie ad donum castitatis, quod Studiosis tam necessarium, Deoque tam gratum est, per merita Christi & B.V., impetrandum.

Qu. 5. *An, & quomodo ad electionem statutus adhortandi & invandi sint eiusmodi Iuvenes?* Rz. 1. in primis aliquot confessionibus Confessarium nihil dicere debere de hac electione

¶ 2.2. *De Iuvenum Confessione.*

(nisi ipsi ultrò de hac loqui inciperent) sed tantum attenderet, an non ex hac ipsa confessione eorum propositum colligere possit. Resp. 2. si vel ex circumstantiis, vel aliorum relatione, vel ipso etiam studio, cui se impendunt, probabiliter colligatur, eos jam ad certum statum determinatos esse, non debet illi directè suadere novam electionem, aut examen præcedentis electionis, sed potius pro occasione data prudenter indagari, an maturè & prudenti deliberatione eum statum elegerint, difficultatēq; in eo occurrentes bene perpendent &c. Quod si factum esse comperiat, in eo maximè industriam suam ponat, ut eis salutares doctrinas pro eo statu necessarias paulatim suggerat, atque ad virtutes illi statui necessarias eos asserat. Resp. 3. si necdum ad certum statum determinatos esse advertat, tum data occasione prudenter ipsis necessitatēm hujus electionis ostendat, atque ut eam fructuosè instituant, modum facilem simul & solidum edoceat, aut etiam libellos eum in finem compositos suggerat; & si quidem ejus opera in negotio isto uti velint, ultrò eam offerat, nec minus promptè exhibeat in omnibus iis officiis exercendis, quæ in tali negotio à prudenti & zeloso Confessario exspectari possunt.

C A P U T . IV.

*QUID IN CONFESSIONE RUSTICORUM,
aliarūmque simplicium Personarum obser-
vandum sit?*

Q. 1. *AN Rustici tales examinandi sint?* Resp. cum plerumque ipsis minus apti sint ad peccata sua cognoscendi, probabiliorem videri sententiam, quæ docet, in tali casu Confessarium obligari ad examinandum Penitentem. Resp. 2. minus ferè facturum Confessarium; si, postquam quæsierit, quando confessi sunt, mox ipse faciat initium quæstionum, ne vel multa inepta, aut certè impertinentia, & non satis explicata audire, iterumque novas quæstiones formare cogatur; poterit tamen interdum, maximè in Junioribus, audire, quibus de rebus ipsimet se accusent, ut hac ratione paulatim ipsi sua peccata enarrare asuescant.

Qu. 2. *Quibus de rebus interrogandi sint?* Resp. de sequenti-